

Byla-li zapravena počáteční splátka 15% a první tři pololetní splátky na dávku (§ 55, odst. 2.) nejpozději v čas splatnosti poslední z nich, anebo, prošla-li již její lhůta splatnosti, nejdéle do 60 dnů po vyhlášení tohoto zákona, bude co do vymáhání a počítání úroků z prodlení ze čtvrté a páté splátky postupováno tak, jakoby tyto splátky byly včas zapraveny; zbytek vyplývající po zapravení výše uvedené 15%ní a tří pololetních splátek rozdělí se pak na pět pololetních lhůt ode dne splatnosti šesté pololetní splátky (§ 55, odst. 2.) počínajíc. Úroky podle § 55, odst. 6., nepřísluší za dobu od třetí do šesté lhůty.

§ 12.

§ 55, odst. 10., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zní takto:

V záležitostech placení dávky způsobem uvedeným v §u 55, odst. 1., čís. 1. až 4., rozhodují o nárocích stran v prvé stolici berní správy (finanční ředitelství) a o stížnostech s konečnou platností zemské finanční úřady.

§ 13.

§ 63, čís. 7., odst. 2., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., se zrušuje; úroky z prodlení činí tudíž, počínajíc dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti, tolik, kolik činí úroky z prodlení u přímých daní.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem prohlášení, působí však, vyjímajíc ustanovení §§ 9, 10 a 13, od počátku účinnosti zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n.; provedením zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

7.

Zákon ze dne 14. prosince 1923

o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Ochrana československé měny.

§ 1.

(1) Kdo bez hospodářské potřeby nebo nad její míru kupuje cizí platidla a drahé kovy za domácí platidla nebo tato prodává za cizí platidla a drahé kovy, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do dvou let.

(2) Stejně trestá se, kdo při právním jednání, jehož předmětem jsou platidla tuzemská nebo cizozemská nebo drahé kovy, jedná způsobem, o němž musel podle svého povolání, vědomostí nebo zkušeností poznati, že může škoditi československé měně.

(3) Kdo se činů uvedených v předchozích odstavcích dopustí v úmyslu, aby poškodil československou měnu, trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let.

(4) Vedle trestu na svobodě může býti uložen podle majetkových poměrů obviněného trest peněžítý od 1.000 Kč do 1.000.000 Kč.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz i vývoz drahých kovů a cizozemských i československých platidel a jich poukazy do ciziny,

3. vydala bližší ustanovení o poskytování úvěrů do ciziny a nabývání úvěrů z ciziny, jakož i o nakládání s platidly a úhradami z ciziny došlými,

4. určila, do kdy a jakým způsobem jsou ústavy a firmy oprávněné přijímati peněžní vklady povinny, veškeré u nich v cizích hodnotách uložené úsporné vklady likvidovati, a jak mají s likvidačními přebytky naložiti.

§ 3.

Přestupky nařízení vydaných podle § 2 tohoto zákona trestají se, není-li čin přísněji trestný, pokutou od 100 Kč do 500.000 Kč, na jejíž místo nastoupí, není-li dobytna, vězení od dvaceti čtyř hodin do tří měsíců.

HLAVA DRUHÁ.

Ochrana oběhu zákonných platidel.

§ 4.

(1) Kdo neprávem zhotoví nebo zhotoviti dá náhražky zákonných platidel, trestá se, ne-

jde-li o čin přísněji trestný, za přestupek peněžitým trestem od 100 Kč do 50.000 Kč nebo vězením od tří dnů do šesti měsíců.

(2) Stejně se trestá, kdo taková neprávem zhotovená náhradní platidla pro oběh vydá, je do oběhu uvádí, v něm udržuje, jimi v oběhu platí nebo je za platidlo přijímá.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozích odstavců, ač již pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, potrestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, se kterým může býti podle majetkových poměrů obviněného spojen trest peněžitý od 1000 do 100.000 Kč.

§ 5.

Kdo náhradní platidla neprávem vydá, jest povinen hodnotu za ně přijatou odvésti státu.

§ 6.

(1) Vláda se zmocňuje, aby učinila nařízenými opatření potřebná k ochraně nerušeného oběhu zákonných platidel.

(2) Kdo jedná úmyslně proti těmto nařízením, trestá se, nejde-li o čin přísněji trestný, za přestupek na penězích od 50 Kč do 10.000 Kč aneb vězením od dvaceti čtyř hodin do jednoho měsíce.

(3) Kdo se dopustí přestupku podle předchozího odstavce, ač už pro takový přestupek byl pravoplatně odsouzen, trestá se, neuplynula-li od tohoto odsouzení více než tři léta, tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců, se kterým může býti spojen podle majetkových poměrů obviněného trest na penězích od 1000 Kč do 100.000 Kč.

HLAVA TŘETÍ.

Společná ustanovení.

§ 7.

(1) Pro případ, že by hlavní trest na penězích nebylo lze dobytí, jest stanoviti v rozsudku nebo nálezu náhradní trest vězením v mezích sazby trestu na svobodě.

(2) Pro případ, že by trest na penězích uložený vedle trestu na svobodě nebylo lze dobytí, stanoviti jest v rozsudku náhradní trest, a to při zločinu těžký žalář od jednoho týdne do šesti měsíců, při přečinu tuhé vězení od dvaceti čtyř hodin do tří měsíců a při přestupcích soudních tuhé vězení od dvaceti čtyř hodin do

jednoho měsíce. Tento trest stanoví soud podle volného uvážení a povahy případu.

§ 8.

Peněžitě tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

§ 9.

V rozsudcích a nálezích jest vysloviti, že cizozemská platidla a drahé kovy, jimiž trestný čin byl podniknut, aneb jež ke spáchání trestného činu jsou určeny nebo jim získány, nebo hodnota takových cizozemských platidel a drahých kovů, jakož i náhradní platidla, dále veškeren zisk z trestného činu propadají ve prospěch státu, a to i tehdy, nejsou-li vlastnictvím odsouzeného, nehledě na vězící na nich práva osob třetích anebo nároky jiných osob k nim.

§ 10.

(1) Při odsouzení pro zločin vysloví soud vždy ztrátu veškerého práva volebního i volitelnosti, při odsouzení pro přečin může ztrátu tu vysloviti.

(2) Odsouzení pro zločin nebo přečin uveřejní se na útraty odsouzeného v jednom dením listě, který soud v rozsudku určí.

(3) Cizince, odsouzeného pro zločin podle tohoto zákona musí soud z území republiky vypověděti, u cizince odsouzeného pro přečin, může tak učiniti.

§ 11.

I pokus trestných činů podle tohoto zákona jest trestný.

§ 12.

Lhůta promlčecí stanoví se u zločinů deseti roky, u přečinů třemi roky a u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

§ 13.

O výkonu trestu vězení a tuhého vězení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 284 Sb. z. a n.

§ 14.

(1) Zaměstnanci jsou trestní jen tehdy, jestliže nejednali z příkazu svého zaměstnavatele, jeho zástupce anebo svého představeného.

(2) Tím se nemění trestní odpovědnost těch osob, v jejichž zájmu a s jejichž vědomím bylo podniknuto jednání podle tohoto zákona trestné.

HLAVA ČTVRTÁ.

Úprava příslušnosti.

§ 15.

(1) Trestní stíhání zavádí se z moci úřední, avšak pro přečiny a přestupky podle první hlavy tohoto zákona toliko k návrhu ministerstva financí nebo úřadu finančního, jež ministerstvo financí k tomu určilo.

(2) Tento návrh může být odvolán, pokud nebylo počato s prohlášením rozsudku soudního prvé stolice nebo nebyl vydán nález v řízení před finančním úřadem.

§ 16.

(1) Trestní řízení pro zločiny a přečiny náleží sborovým soudům první stolice, u osob vojenských soudům divisním.

(2) Trestní řízení pro přestupky §§ 4 a 6 náleží okresním soudům, u osob vojenských soudům brigádním.

(3) Trestní řízení pro přestupky § 3 náleží finančním úřadům prvé stolice pro správu nepřímých daní. Konají je podle předpisů o trestním řízení správním. O odvolání do nálezů finančních úřadů první stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady druhé stolice.

(4) V řízení před finančními úřady může být v trestním nálezu uložena též povinnost nahradit útraty řízení.

§ 17.

(1) O nároku na vydání hodnoty přijaté vydavatelem za náhradní platidla (§ 5) rozhodne soud na návrh finanční prokuratury (generálního finančního ředitelství v Bratislavě, hlavního finančního ředitelství v Užhorodě) v trestním řízení proti vydavateli a, nelze-li tohoto před soud postaviti, v trestním řízení proti kterékoliv jiné osobě podle § 4 trestně zodpovědné, nepodléhající příslušnosti soudu vojenského. V tomto případě nutno obeslati k hlavnímu líčení vydavatele nebo jeho zákonného zástupce, po případě právního nástupce vydavatelova. Osobám těm přísluší práva obžalovaného.

(2) Rozhodnutí stane se nálezem, vydaným současně s rozsudkem.

(3) Do nálezu toho přísluší stížnost k soudu odvolacímu. Jest ji podati do osmi dnů po doručení nálezu u soudu první stolice.

HLAVA PÁTÁ.

Ustanovení závěrečná.

§ 18.

(1) Vzniklo-li odůvodněné podezření, že zákon a nařízení podle něho vydaná jsou přestupovány nebo jakýmkoliv způsobem obcházeny, jsou ministerstvo financí neb orgány jím pověřené oprávněny za účelem dohledu nad zachováváním zákona a nařízení prováděti prohlídky obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, vyžádati si od majitele podniku neb jeho zástupce veškeré doklady k tomu a podle volného uvážení přibrati k těmto úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týče, jsou oprávněny žádati, aby ke znalcům ustanoveným úřadem byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti předpisů ústavního zákona ze dne 20. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní a domovní.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů řízení trestního.

§ 19.

(1) Tento zákon nabude účinnosti patnáctého dne po vyhlášení.

(2) Ustanovení § 2, věty druhé, zákona ze dne 24. června 1920, č. 418 Sb. z. a n., o úřadu pro zahraniční obchod, se zrušuje, pokud se jím tomuto úřadu vyhrazuje spolupůsobení ve věcech valutárních.

(3) Činy, jež jsou jen ukončením určité činnosti před účinností tohoto zákona zahájené, nemohou být stíhány jako přečiny a zločiny podle tohoto zákona, leč by šlo o zakončení činnosti, která byla zahájena v úmyslu poškoditi československou měnu.

§ 20.

Vykonávání zákona ukládá se ministrům financí, spravedlnosti, národní obrany a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Udržal v. r.

Malypetr v. r.